

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Ndc/9/2020
Identifikačné číslo spisu:	7119208981
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7119208981.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu F., bytom M., XXX XX Košice, zastúpeného obchodnou spoločnosťou KubalaLegal s.r.o., so sídlom Rozvojová 2, 040 11 Košice, IČO: 50 111 213, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Jozef Kubala, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10C/13/2020, o návrhu žalobcu na prikázanie sporu Okresnému súdu Košice II, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10C/13/2020 Okresnému súdu Košice II **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I predložil podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh žalobcu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Košice II. Žalobca na odôvodnenie návrhu uviedol, že on, ako aj všetci ním navrhovaní svedkovia, majú trvalý pobyt v obvode Okresného súdu Košice I, Okresného súdu Košice II, resp. Okresného súdu Košice - okolie, pričom všetky tri spomenuté súdy sídlia v rovnakej budove (na rovnakej adrese). Vzhľadom k tomu, že žalovaná vo veci doposiaľ nenavrhla vypočúvať svedkov alebo vykonať dôkaz, ktorý by svojou povahou musel byť nevyhnutne vykonávaný v obvode Okresného súdu Bratislava I, je žalobca toho názoru, že v súlade s princípom hospodárnosti je vhodné a efektívne delegovať spor na Okresný súd v Košiciach. Ako ďalší dôvod vidí to, že má vážne zdravotné problémy, je pod pravidelným lekársym dohľadom a podľa vyjadrenia všeobecného lekára mu bolo doporučené fyzické a psychické šetrenie, vyhýbanie sa cestovaniu ako aj zvýšenej fyzickej námahe. Vzhľadom na uvedené považuje rýchle a hospodárne prejednanie sporu bez zbytočných prietáhov na Okresnom súde Bratislava I za ohrozené jeho nemožnosťou (v prípade potreby opakovane) cestovať na pojednávania vo veci a účasti pri vykonávaní dôkazov, ktoré je vzhľadom na charakter prebiehajúceho sporu kľúčové.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k návrhu na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti s návrhom

žalobcu nesúhlasila a navrhla Okresnému súdu Bratislava návrh žalobcu zamietnuť.

3. Podľa § 39 ods. 2 CSP možno na návrh ktorejkoľvek zo strán vec prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Bratislava I) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Okresnému súdu Košice II). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“).

4. Najvyšší súd prejednal (§ 39 ods. 3 CSP) návrh žalobcu na prikázanie veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10C/13/2020 Okresnému súdu Košice II z dôvodu vhodnosti a dospel k záveru, že tomuto návrhu nie je možné vyhovieť, lebo neboli zistené zákonné predpoklady pre prijatie postupu podľa § 39 ods. 2 CSP.

5. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného konania a zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu, a teda podmienky prikázania veci treba - ako výnimku - vykladať reštriktívne. Totižto, ak by príslušný súd prikázal vec inému súdu podľa § 39 ods. 2 CSP, hoci by pre takéto rozhodnutie tu neboli podmienky, porušil by tým ústavne zaručenú zásadu, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanovuje zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie (čo rovnako platí aj pre civilné mimosporové konania).

6. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôvody výnimočného charakteru. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie pomerov oboch sporových strán, pričom na pomery strany v spore, ktorá delegáciu navrhuje možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na protistranu. Podstatný význam má i stanovisko protistrany v spore. Pri tom všetkom treba mať na zreteli výnimočnosť inštitútu delegácie sporu.

7. Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu vzal najvyšší súd na zreteľ predovšetkým to, že v danom prípade ide o nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Podľa § 17 CSP je všeobecným súdom štátu súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo. Skutočnosťou, ktorá zakladá žalobcom uplatnené právo je vydanie údajne nezákonných rozhodnutí Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

8. V posudzovanom prípade žalobca odôvodňoval vhodnosť ním navrhovanej delegácie sporu tvrdením, že on, ako aj ním navrhovaní svedkovia, majú trvalý pobyt v obvode Okresného súdu Košice I, Košice II, resp. Košice - okolie. Zároveň žalobca poukázal na svoju možnú neúčast' pri vykonávaní dôkazov kvôli zdravotným problémom. Tieto dôvody vzhľadom na charakter daného sporu podľa názoru najvyššieho súdu nevykazujú znaky takej výnimočnosti, aby bolo možné jeho návrhu vyhovieť. K tomu najvyšší súd uvádza, že dôvody delegácie síce môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Musia však svojou výnimočnosťou viesť k nepochybnému záveru, že delegáciou sporu na iný súd sa zabezpečí hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu, čo v danom prípade preukázané nebolo. Prikázanie sporu Okresnému súdu Košice II neprinesie oproti prejednaniu sporu Okresným súdom Bratislava I výrazné zjednodušenie prístupu k súdu pre strany sporu, ani nepovedie k výraznejšiemu zhospodárneniu, či urýchleniu konania. Zo všeobecného hľadiska miesta pobytu niektorej zo strán sporu ani jej schopnosť (spôsobilosť) zúčastniť sa súdneho procesu, či problémy súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností za účelom dostavenia sa na vecne a miestne príslušný súd bez ďalšieho a za každým nevyvolávajú zmenu príslušnosti súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP). Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol

vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súd tiež môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

9. Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalobcu nevyhovel.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.